

РЕШЕНИЕ

№ 2227

гр. София, 10.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 14.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **2294** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „С.“ Е., гр. С., Ж. „О. К. 1“, Б. 6., вх. „Б“, . 7, ап. 20, ЕИК *, срещу Ревизионен акт № * / 07. 09. 2009 г., изд. от орган по приходите П. ТД на Н. С. град, потвърден частично с Решение № 55 / 14. 01. 2010 г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” - С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен. Представя писмени бележки.

Ответникът - Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С., чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура, изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 805201 от 19. 09. 2008 г., изменена със ЗВР № 900066 / 07. 01. 2009 г., изменена със ЗВР № 900928 / 09. 02. 2009 г., издадени от

П Горанчева – на длъжност началник сектор „Ревизии” /оправомощена със Заповед № РД-01-243 / 28. 04. 2006 г. на Д. на ТД на Н. С. град/, е възложено извършването на ревизия на „С.” Е., гр. С., за определяне на задълженията на дружеството по данък върху добавената стойност, за периода 01. 01. 2003 – 31. 08. 2008, корпоративен данък за периода 01. 01. 2003 г. – 31. 12. 2007 г., вноски за здравно и държавно обществено осигуряване, данък по ЗОДФЛ и ЗДДФЛ.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 900928 от 23. 04. 2009 г., връчен на управителя на дружеството на 19. 06. 2009 г.

В срока по чл. 117, ал. 5, изр. II от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 900928 / 16. 06. 2009 г., е определен М М, за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на „С.” Е., гр. С..

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № * / 07. 09. 2009 г., връчен на управителя на дружеството на 16. 11. 2009 г.

С жалба вх. № 53-06-1404 / 30. 11. 2009 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните, срокът за произнасяне от страна на административния орган, е продължен до един месец.

С Решение № 55 / 14. 01. 2010 г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С., оспорения РА е частично потвърден. Решението е връчено на 20. 01. 2010 г.

С жалба, вх. № 53-00-98 / 03. 02. 2019 г., е обжалван РА и по съдебен ред, в потвърдената част.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № * / 07. 09. 2009 г., издаден от орган по приходите П. ТД Н. С. град, на жалбоподателя „С.” Е., гр. С. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 33 980 лв. по фактура № 1..5 / 20. 12. 2007 г. издадена от „Пана Конструкшънс” Е..

II. така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 33 980 лв. по фактура № 1..5 / 20. 12. 2007 г. издадена от „Пана Конструкшънс” Е., тъй като е прието, че не са налице достатъчно данни за реалност на доставката.

В жалбата се излагат съображения, че било безспорно доказана извършената доставка и плащането на цената.

По делото, е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която вещото лице е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя и неговия доставчик – „Пана Конструкшънс” Е.. По отношение на проверения период, може да се направи заключение, че счетоводството е водено редовно и в съответствие с нормативните изисквания. Процесната фактура е отразена в съответните сметки на жалбоподателя и доставчика, като е начислено и дължимото ДДС. Сумата по фактурата е заплатена по банков път, за което има съответното платежно нареждане, а самата доставка също е отразена по съответните сметки.

По делото са представени доказателства за 13 броя граждански договори на наети лица от „Пана Конструкшънс” Е.. Видно от допълнителното заключение на вещото лице за

изплатените суми по гражданските договори са издадени сметки за изплатени суми, а на всеки работник са издадени служебни бележки с описани суми за удържани данъци и задължителни осигурителни вноски. Удържаните осигурителни вноски и ДОД са преведени по принадлежност на Н. на 04. 02. 2008 г. начислените и изплатени суми на физическите лица по гражданските договори, начислените и преведени суми за ДОД и осигурителни вноски са осчетоводени в счетоводството на „Пана Конструкшънс” Е. в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството.

В същото време съдът счита за основателни изложенията в жалбата доводи, че е без правно значение липсата на дълготрайни материални активи от страна на доставчика „Пана Конструкшънс” Е.. Видно от договора за строителство от 03. 12. 2007 г., между „С.” Е., в качеството му на възложител и „Пана Конструкшънс” Е., в качеството му на изпълнител и количествено – стойностна сметка (стр. 241), в случая се касае за строително – монтажни работи (зидария, мазилка, боядисване, кофраж и др.), които не изискват наличието на специална техника, която да бъде заприходена като дълготраен актив. В тази връзка неоснователни са изложенията в решението на решаващия орган съображения, че нямало доказателства на кой обект и с какви материали са извършени строително монтажните работи, тъй като обекта е посочен във всички протоколи, а именно – физкултурен салон, плувен басейн, топла връзка и др. към 88-мо СОУ, а видно от приложение № 1 (стр. 241) доставката на строителните материали и консумативи ще се извършва на обекта от и за сметка на фирма „Интерпром” Е..

По делото се представи съща така сметка 22 за изплащане на СМР и приемо-предавателни протоколи за приемане на извършената работа.

Действително посочените по горе договори, протоколи и сметки са частни писмени документи, без обвързваща доказателствена сила, но ценени в съвкупност с другите данни по делото – сключени граждански договори, по които са заплатени възнаграждения, ДОД и осигуровки, наличието на плащане по процесната фактура, както на данъчната основа, така и на данъка, поради което съдът счита, че са налице достатъчно данни в подкрепа на твърденията за реално осъществена доставка.

П. така събраните по делото доказателства, съдът счита, че безспорно е доказано извършената от страна на „Пана Конструкшънс” Е. доставка, която е надлежно отразена в двете счетоводства, като доставчика е разполагал с необходимата кадрова и техническа обезпеченост за извършването им.

П. тези данни съдът счита, че жалбата в тази си част е основателна и следва да се отмени оспорения РА в тази му част.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, като от страна на жалбоподателя са направени разноски в размер на 50 лв. – държавна такса, депозит за СЧЕ- 300 лв. и 200 лв. депозит за допълнителна задача на експертизата или общо 550 лв., като в адвокатското пълномощно не е вписано възнаграждение. В същото време, от страна на жалбоподателя не е представен списък на разноските, съгласно чл. 80 от ГПК и освен това в хода на настоящото производство се събраха нови писмени доказателства и разноските следва да се възложат на страната, която ги е направила на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК, поради което разноски не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „С.“ Е., гр. С., Ревизионен акт № * / 07. 09. 2009 г., изд. от орган по приходите П. ТД на Н. С. град, потвърден с Решение № 55 / 14. 01. 2010 г. на Д. на Д. „О.“ - С., **В ЧАСТТА МУ**, в която е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 33 980 лв. по фактура № 1..5 / 20. 12. 2007 г. издадена от „Пана Конструкшънс“ Е..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: